

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Осадчого Ярослава Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини дванадцятої статті 20 Закону України „Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю“

м. К и ї в
7 лютого 2019 року
№ 23-2(II)/2019

Справа № 3-6/2019(126/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Осадчого Ярослава Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини дванадцятої статті 20 Закону України „Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю“ від 19 червня 2003 року № 978–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 52, ст. 377) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Осадчий Ярослав Анатолійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), частину дванадцяті статті 20 Закону України „Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю“ від 19 червня 2003 року № 978–IV зі змінами (далі – Закон), за якою „якщо довіритель виконав усі зобов'язання перед управителем ФФБ, але протягом двох місяців після введення об'єкта будівництва в експлуатацію без поважних причин не підписує акт прийому-передачі закріпленого за ним об'єкта інвестування і не подав у письмовій формі свої зауваження щодо невиконання забудовником своїх зобов'язань по об'єкту будівництва та об'єкту інвестування відповідно до статті 19 цього Закону, управління майном припиняється та управитель відкріплює від довірителя об'єкт інвестування і всі закріплені за ним вимірні одиниці цього об'єкта інвестування“.

На думку автора клопотання, частина дванадцята статті 20 Закону суперечить вимогам частин першої, другої статті 8, частини третьої статті 22, частин другої, четвертої статті 41, частин першої, третьої статті 47 Конституції України.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт б частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам,

передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу матеріалів конституційної скарги вбачається, що Осадчий Я.А., уклавши договір з управителем Фонду фінансування будівництва, не виконав умови цього договору – не підписав без поважних причин у двомісячний строк після введення об'єкта будівництва в експлуатацію акт прийому-передачі, що призвело до ненабуття ним права власності на об'єкт інвестування. Автор клопотання фактично оскаржує порядок набуття права власності, передбачений законом.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що Осадчий Я.А. у конституційній скарзі лише навів положення Конституції України, нормативно-правових актів, юридичні позиції Конституційного Суду України, а порушення умов договору, встановлене в остаточному судовому рішенні – постанові Верховного Суду від 3 жовтня 2018 року, підмінив обґрунтуванням неконституційності частини дванадцятої статті 20 Закону. Отже, автор клопотання не навів взаємозв'язку між оспорюваними положеннями Закону та положеннями Конституції України, а також логічних аргументів, яким чином оскаржувана норма обмежила його конституційне право на набуття права приватної власності в порядку, визначеному законом.

Таким чином, Осадчий Я.А. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ щодо обґрунтування тверджень про неконституційність частини дванадцятої статті 20 Закону, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Крім того, суб'єкт права на конституційну скаргу, наводячи відповідне обґрунтування неконституційності оспорюваних положень Закону, фактично не погоджується із законодавчим регулюванням порядку набуття права приватної власності, а питання законодавчого регулювання відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ не належать до

повноважень Конституційного Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 цього закону – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Осадчого Ярослава Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини дванадцятої статті 20 Закону України „Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю“ від 19 червня 2003 року № 978–IV зі змінами на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**